

Nr 321.

Av herr **Edberg**, *angående åläggande för dammägare att under-
rätta ortsbefolkningen om förestående avtappning av
vatten ur dammar.*

I många av våra älvar förekomma dammar för vattenregleringar, där kraftverk och timmerflottningar hållas i gång. När snösmältningen börjar på vårarna samlas överloppsvatten upp för kommande behov i dessa dammar. Vattnet nedanför dessa dammar sjunker då undan och lågvattenstånd inträder i älven. Följden blir den att båtar och bryggor måste flyttas efter vattnets sänkning. Under detta lågvattenstånd bruka husmödrarna också ofta tvätta kläder vid älvstränderna. Efter tvätten bruka kläderna få stå kvar i vattenfyllda kärl en tid.

Efter någon tid bli dammarna överfyllda av vatten, och för att inte risk för dammarnas sprängning skall uppstå måste en del vatten tappas ur. Dammarna öppnas och efter några timmar blir det högvatten, där det förut rått lågvattenstånd. Vanligen tömmes vattnet ur dammarna utan föregående varning, och så får man sedan i tidningarna läsa om hur båtar och bryggor och tvättkläder flutit bort med vattenströmmarna. Befolkningen längs älvstränderna har sedan ett tidsödande arbete med att ta reda på bortflutna föremål. I många fall lyckas man inte heller med detta arbete. När befolkningen, som i de flesta fall består av ekonomiskt mindre välsituerade personer, på detta sätt förlorar sina tillhörigheter, göra de en ekonomisk förlust, som blir kännbar för dem. Det säger sig därför självt, att missbelåtenheten är allmän med denna metod att utan föregående varning släppa ut vatten ur dammarna. Olägenheterna skulle försvinna om ett meddelande lämnades i ortstidningarna i god tid om denna vattenavtappning, så att befolkningen erhöi kännedom om den tidpunkt, då dammarna öppnades.

Jag får med anledning av vad jag framhållit hemställa,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla dels om utredning av frågan huruvida och under vilka förutsättningar dammägare böra åläggas att i god tid underrätta ortsbefolkningen, när avtappning av vatten ur dammar av ovanberörd art skall äga rum, dels om framläggande för riksdagen av de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 23 januari 1945.

P. J. Edberg.